

Art. 19. 1. Asystent osobisty ma prawo uczestniczenia w czynnościach wskazanych przez użytkownika, w ramach obszarów określonych w art. 15 ust. 1, oraz prawo wstępu do miejsc wykonywania tych czynności.

2. Użytkownik nie może żądać udziału asystenta osobistego w czynnościach niezgodnych z prawem.

Rozdział 7

Świadczenie asystencji osobistej

Art. 20. 1. Asystent osobisty świadczy wsparcie pod kierunkiem użytkownika.

2. W przypadku, gdy użytkownikiem jest osoba niepełnoletnia świadczenie asystencji osobistej odbywa się przy wsparciu jej przedstawiciela ustawowego, osoby pełniącej funkcję rodziny zastępczej wobec użytkownika, osoby prowadzącej rodzinny dom dziecka, w którym użytkownik przebywa lub dyrektora placówki opiekuńczo-wychowawczej typu rodzinnego, w której użytkownik przebywa.

3. W przypadku gdy użytkownikiem jest osoba ubezwłasnowolniona świadczenie asystencji osobistej może odbywać się przy wsparciu jej przedstawiciela ustawowego.

Art. 21. 1. Prawo do asystencji osobistej ulega zawieszeniu na czas przebywania:

- 1) osadzonego w zakładzie karnym;
- 2) umieszczonego w zakładzie poprawczym i schronisku dla nieletnich;
- 3) podejrzanego w areszcie śledczym;
- 4) umieszczonego w Krajowym Ośrodku Zapobiegania Zachowaniom Dysocjalnym.

2. Asystencja osobista nie jest realizowana na terenie:

- 1) szpitala psychiatrycznego lub innej jednostki typu zamkniętego,
- 2) domu pomocy społecznej,
- 3) rodzinnego domu pomocy, o którym mowa w art. 52 ust. 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2024 r. poz. 1283 i 1572),
- 4) zakładu opiekuńczo-leczniczego,
- 5) zakładu pielęgnacyjno-opiekuńczego,
- 6) hospicjum stacjonarnego,
- 7) placówki opiekuńczo-wychowawczej, regionalnej placówki opiekuńczo-terapeutycznej, interwencyjnego ośrodka preadopcyjnego,